

پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به مناسبت هفته وحدت

۸ / شهریور / ۱۴۰۵

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

ایام ولادت وجود مبارک نیر اعظم، اشرف خلائق، سراج منیر، برگزیده‌ی خداوند، شهر علم، حضرت رحمةٌ للعالمین، رسول مکرم اسلام صلی الله علیه وآله وسلم و فرزند پاک و پاک نهادش، حجت بالغه‌ی الهیه، حضرت امام جعفر صادق صلوات الله وسلامه علیه رابه ملت شریف ایران و امت بزرگ اسلام تبریک می‌گوییم.

از آن وقتی که خورشید وجود حضرت ختمی مرتبت در مگه‌ی مکرمه طلوع نمود، چشم انداز سعادت بشر که رهین کمال بندگی و اطاعت از حضرت حق جلّ و علا است، درخشش دیگری یافت؛ ارواح انبیاء و ملائکه‌ی الهی و قدسیان، غرق در سرور گشته و شیاطین انس و جن، انگشت خشم و حسرت و غم گزیدند. زیرا برترین خلق خداوند در همه‌ی عوالم بی‌شمار خلقت، پابه عرصه‌ی خاکی می‌گذاشت و به زودی با خلعت نبوت و خاتمیت و باد در دست داشتن قرآن عظیم و مأموریت هدایت همه‌ی جانبه‌ی انسان میرفت تا حرکت کاروان عظیم بشریت رابه سوی عبودیت و تکامل الی الله رقم زند. زندگی آن حضرت و اوصیاء معصومین ایشان تماماً درس هدایت و بندگی، درس معرفت و محبت، درس عقیده و جهاد، درس زندگی و اخلاق حسنه‌ی فردی و اجتماعی، درس امانت و صداقت، درس عزت و کرامت، درس علم و عمل، درس رحمت و قاطعیت، درس قسط و عدالت، و درس وحدت و برادری است. این درسها هرچه بهتر فرا گرفته و به آن عمل شود، رسیدن به قله‌های سعادت و نیک بختی برای ابناء بشر میسرتر می‌گردد. ما معتقدیم روح مطهر پیامبر رحمت و همچنین ارواح طیبه‌ی

اوصیاء و حجج طاهرین صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین همواره مراقب و هدایتگر و مهربان بر احوال مسلمانان و جامعه‌ی اسلامی هستند. آنگاه که خطایی از فرزندان این پدر مهربان و بزرگوار سرزند، خاطر ایشان رنجیده میشود و هرگاه که مسلمین به درسها و دستورات ایشان عمل نمایند، قلب مبارکشان مسرور میگردد.

اینک اسلام و اهل آن بعد از گذر از دورانهای سخت و پرتلاطم و طی کردن فرازونشیب‌های متعدّد از صدر اوّل تا کنون به مرحله‌ای سرنوشت‌ساز و تعیین‌کننده رسیده است. امروز مسلمین نقشی بسیار مؤثر و تاریخ‌ساز را میتوانند ایفاء کنند. امروز روزی است که چشم‌انداز غلبه‌ی نهایی حق بر باطل، و اسلام بر کفر به مراتب بیش از همه‌ی ادوار گذشته به عینیّت نزدیک شده است.

شرط اوّل این مهم، اتّحاد کلمه‌ی مسلمین است. وحدت مسلمین در مقابل کفر جهانی، راهبردی قرآنی و آموزه‌ای اصیل از اسلام ناب محمّدی صلوات الله و سلامه علیه و آله است و نه یک مسئله‌ی سطحی و گذرا. مقصود از وحدت آن است که در سطح عمومی جوامع اسلامی، نقاط مشترک بین همگان، محور و اصل قرار گیرد. البته سعی میشود تا به پشتوانه‌ی استدلال و در عین رعایت همه‌ی شئون برادری و همراهی و به همان گونه که از آموزه‌های قرآنی برمی‌آید، در کمال صلح و صفا نقاط افتراق، تبدیل به نقاط مشترک گردد.

آنچه مسلم است آحاد مسلمین در جوامع اسلامی باید در مواجهه با کفر جهانی، اصل قرآنی «أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ، رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ» را محور فکر و بیان و عمل خود قرار دهند و این گونه است که وحدت و اتّحاد اسلامی به دست می‌آید. هرگاه هریک از دو بخش این پیام آسمانی، از مرحله‌ی عمل

مسلمین دور شود، آنان هم از آن جایگاه عزّتی که به حق در مدینه‌الاسلام واجد آن شده بودند دور خواهند گشت، و این قاعده‌ای است که تخلّف ندارد.

این قاعده یکی از اصول و پیام‌های اساسی انقلاب اسلامی است. زمان برگزاری اوّلین هفته‌ی وحدت به اسفند ۱۳۵۶ هجری شمسی و دوران مبارزه با دستگاه ستم پهلوی برمی‌گردد؛ آنگاه که رهبر عظیم الشّان شهید اعلی الله مقامه الشّریف در دوران تبعید خود در ایران‌شهر، این فکر را مطرح نموده و شیعه و سنی از آن استقبال به عمل آوردند. به زودی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به تدبیر بنیانگذار جمهوری اسلامی حضرت امام خمینی قدّس سرّه الشّریف، «هفته‌ی وحدت» رسمیت یافت. به لطف حضرت باری تعالی، مسئله‌ی وحدت بین آحاد ملّت مسلمان، نمونه‌ای موفق در میان ملّت ایران دارد و دسیسه‌های دشمنان تأثیر زیادی در جهت مخدوش کردن آن نداشته است.

ولی مسلماً بدخواهان همیشه در کمین این نعمت بزرگ هستند. آنچه آنان را امیدوار می‌سازد، برجسته‌سازی اختلافات است. اختلافات عقیدتی و مذهبی گرچه یک وجه مهم از مقصود دشمن اسلام بشمار می‌رود و او به استفاده از آن بسیار دل بسته است؛ ولی به آن بسنده نخواهد کرد و تلاش دارد تا انواع تفاوت‌های نژادی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، و جغرافیایی را به بهانه‌هایی برای ایجاد اختلاف بین مردم مسلمان در ایران و در هر کشور اسلامی دیگری تبدیل نماید تا از این منظر، پاره پاره شدن امّت اسلام و تحلیل رفتن قوای آن را به نظاره نشسته و در فرصت مناسب سلطه‌ی خود را بر آنان اعمال نماید. دستور قرآن کریم در این موارد در آیه‌ی کریمه‌ی «وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ» ذکر شده است. بنابراین

هر فردی در هر جایگاهی، هر کاری که به تفرقه بین مسلمانان بینجامد را صورت دهد و در جامعه‌ی مسلمین تنازع ایجاد کند، دانسته یا نادانسته و خواسته یا ناخواسته، مقصود دشمنان اسلام را سامان داده است. و چگونه در این روزگار کسی میتواند چنین عملی را به جهل و غفلت خود نسبت دهد در حالی که اینک طواغیت عالم و در رأس آنان امریکای جنایتکار نقابهای فریبنده و پوشالین راز چهره‌ی کریه اهداف استعماری و نقشه‌های استکباری و سلطه جویانه‌ی خود کنار زده و دستکش‌های مخملین فریبر رادر آورده و چنگال خون آلود خود را به همه‌ی دنیا نشان داده‌اند؟

اکنون وقت آن است که مسلمانان به فکر فرو روند و حوادث را دقیق‌تر بنگرند. آیا اگر مسلمین بد و واحدهای می‌بودند که مشقت خود را با استحکام می‌فشارد، ملت فلسطین این گونه بی‌پناه، مورد ظلم و جنایت اشغالگران قرار میگرفت؟ و آیا اگر ملت‌ها و دولتهای ساکن در حاشیه‌ی خلیج فارس اتحاد خود را در زیر علم اسلام برقرار می‌ساختند، رجّاله‌های بی‌هویت و فاسد جرأت پیدا میکردند تا از هزاران کیلومتر دورتر به سرزمینها و داراییهای ایشان طمع ورزند؟

توصیه‌ی مؤکد و مکرّر این جانب به حکام کشورهای اسلامی خصوصاً کشورهای منطقه غرب آسیا و حاشیه خلیج فارس این است که دشمن واقعی خود را بشناسید و نقشه‌اش را دریافته، با آن مقابله نمایید. علاج مشکلات امت اسلامی، اتحاد کلمه، دوستی و تعاون در مسیر خیر و نیکی است. حاکمان جنایتکار امریکا و نظام جعلی صهیونی دشمنان قسم خورده این اتحاد و دوستی هستند. آنان فقط دشمن جمهوری اسلامی و ملت ایران و جبهه‌ی عظیم مقاومت اسلامی نیستند؛ بلکه با همه‌ی امت اسلام و از جمله ملت‌های غرب آسیا و شمال افریقا دشمنی دارند و در این امر

حتی حگام این کشورها که بسیاری از ایشان همکار آنان محسوب می‌شوند، از این امر مستثنی نمی‌باشند؛ همچنان که بی‌احترامی علنی و به کار بردن تعبیر زشت نسبت به بعضی از سران کشورهای اسلامی از سوی رؤسای استکبار، در حافظه‌ی نزدیک شما و ما موجود است.

درس مهمّ اتّحاد و عدم تنازع، درس اوّل مکتب اسلام در مورد نوع مواجهه با دشمن و دوست است. اما درس دوّم آن، دفاع از یکدیگر در مقابل کفر و درس سوّم، انواع همکاریها و هم‌افزاییها در مسائل مختلف زندگی مادی و معنوی مسلمانان از لحاظ ثروت، امنیّت، علم و پیشرفت است که انتهای این مسیر، وصول به تمدّن نوین اسلامی خواهد بود. بنابراین وحدت بین مسلمین سنگ بنای اصلی برای دستیابی به تمدّن اسلامی عزیز و غالب است. این بسته‌ی مفهومی و فکری که آرزوی ما برای عالم اسلام در آن نهفته است، به نوبه‌ی خود تا حدّ قابل قبولی در ایران عزیز، صورتِ تحقّق یافته و باز توصیه‌ی این خادم به آحاد ملّت آن است که به هیچ وجه اجازه‌ی بروز هیچ اختلافی را در بین خود ندهند.

در پایان امیدوارم با شفاعت‌های رسول مکرم و عترت طاهرین ایشان صلوات‌الله و سلامه‌علیه و علیهم، سایه‌ی پر رحمت و برکتِ لطف الهی بر جوامع اسلامی افکنده شود و ایشان روز به روز در سایه‌ی عمل به فرامین الهی پله‌های ترقّی و عزّت را هر چه بیشتر از پیش بپیمایند.

والسّلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

سید مجتبی حسینی خامنه‌ای

۸/ شهریور/ ۱۴۰۵

۱۷/ ربیع‌الاول/ ۱۴۴۸

سید مرتضی

حضرت سید بنی عباس علیہ السلام